

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/71/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314010214
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Bargel
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5314010214.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Márie Urbanovej, na neverejnom zasadnutí konanom 30. septembra 2014 prejednal sťažnosť podanú prokurátorom proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/91/2014 z 10.7.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením rozhodol okresný súd postupom podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por., z dôvodu § 215 ods. 1 písm. a) Tr. por. o zastavení trestného stíhania vedeného proti obvinenému R. Z. pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., pretože je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie viedlo.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tak, že: „Súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že podanie obžaloby prokurátorom nebolo dôvodné, nakoľko vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že skutok kladený obvinenému za vinu sa nestal. Základným predpokladom na to, aby súd mohol vo veci vykonať súdne pojednávanie, je podanie obžaloby prokurátorom. V zmysle § 234 ods. 1 Tr. por. prokurátor podá obžalobu vtedy, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd. Posúdenie tejto otázky závisí od toho, či v prípravnom konaní boli dôkazy potrebné pre meritórne rozhodnutie súdu obstarané v súlade so zákonom a úzko súvisí s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. Prokurátor je v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. povinný zákonom upraveným postupom vždy náležite zistiť skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie a z neho vychádzať pri každom procesnom i hmotnoprávnom rozhodnutí, vrátane rozhodnutia o podaní obžaloby v zmysle § 234 ods. 1 Tr. por. Preto aj postup prokurátora podľa § 234 ods. 1 Tr. por. (podanie obžaloby) predpokladá dostatočné objasnenie veci minimálne v takom rozsahu, aby z neho bolo zrejmé, že:

skutok sa stal,

skutok vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu,

existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obvinený,

nie sú dané okolnosti vylučujúce trestnú zodpovednosť (§ 22, § 23 Tr. zák.) a

nie sú dané okolnosti vylučujúce protiprávnosť činu (§ 24, § 25, § 26, § 27, § 28, § 29, § 30 Tr. zák.).

Vyššie uvedené podmienky tvoria nevyhnutný základ na posúdenie, či výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd. Ak nebude splnená čo i len jedna z nich, oprávnené a opodstatnené prichádza do úvahy postup súdu podľa § 241 ods. 1

písm. c) Tr. por.
trestnom konaní

V prípravnom konaní je nevyhnutnou povinnosťou orgánov činných v

s rovnakou starostlivosťou pristupovať k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov svedčiacich proti obvinenému a okolností svedčiacich v prospech obvineného. Ak v prípravnom konaní nie sú náležite zistené a dôkazne podložené aj tieto skutočnosti, nemôže prokurátor udržateľne argumentovať, že výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd. Pri preskúmaní obžaloby v intenciách § 241 Tr. por. treba hodnotiť výsledky prípravného konania aj z toho hľadiska, či odôvodňujú postavenie obvineného pred súd. Jeho účelom nie je riešenie otázky viny na podklade podrobného rozboru a vyhodnotenia dôkazov tak ako na hlavnom pojednávaní pri rešpektovaní zásady rovnosti strán v konaní pred súdom (§ 2 ods. 14 Tr. por.); v každom prípade však treba hodnotiť výsledky prípravného konania z hľadiska, či odôvodňujú postavenie obvineného pred súd. V trestnej veci obvineného R. Z. na otázku, či výsledky prípravného konania odôvodňujú jeho postavenie pred súd, treba odpovedať záporne.

Trestné stíhanie po preskúmaní obžaloby sa nemôže zastaviť, ak vec nie je náležite objasnená a dajú sa zistiť ešte ďalšie okolnosti, ktoré môžu podozrenie proti obvinenému buď ďalej zosilniť alebo, naopak, zoslabiť, v danom prípade má samosudca za to, že vec bola v prípravnom konaní náležite objasnená a do úvahy neprichádza vykonanie iných dôkazov ako tých, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní (tak prokurátor, ako aj obvinený nenavrhujú vykonanie ďalších dôkazov). Vykonané dôkazy, ktoré boli získané zákonným spôsobom a na ktoré je možné pri rozhodovaní prihliadať, nepodporujú záver, že by sa konkrétny skutok kladený za vinu obvinenému R. Z. stal, aspoň žiaden z produkovaných dôkazov takýto záver nepodporuje, pričom všetci vypočutí svedkovia potvrdili verziu prezentovanú samotným obvineným R. Z.. Navyše sám poškodený pri opakovaných výpovediach nechcel vypovedať, resp. nepamätal sa, či a kedy a za akých okolností sa vôbec skutok stal. Možno teda skonštatovať, že nebol produkovaný žiaden dôkaz jednoznačne podporujúci záver o tom, že sa stal skutok, pre ktorý je obvinený R. Z. trestne stíhaný, a preto súd trestné stíhanie proti obvinenému R. Z., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. zastavil z dôvodu uvedeného v ustanovení § 215 ods. 1 písm. a) Tr. por. Z výpovedí (z prípravného konania) obvineného a svedkov mal samosudca preukázané, že obvinený sa na mieste, kde sa mal stať skutok, v čase označenom poškodeným v trestnom oznámení vôbec nenachádzal, v inkriminovanom čase sa nachádzal v Českej republike, uvedené konštatovanie potvrdzujú jednak svedkovia B. N. a B. Z., ale v neposlednom rade aj listinné dôkazy, a to najmä potvrdenka o ošetroaní a tiež záznam o návšteve lekára predložený ošetrojúcim lekárom obvineného MUDr. A. K. pri výsluchu. Taktiež výpovede svedkov D. C., A. C., S. R. a G. R. potvrdzujú, že obvinený z osady U Šustkov dňa 21.7.2012 odišiel a vrátil sa až dňa 24.7.2012, pričom pri chôdzi sa podopieral francúzskymi barlamami, a teda v súvislosti s potvrdením lekára je nemožné, aby dňa 23.7.2012 „vbehol do chaty a vrátil sa s valaškou“, nakoľko bol obmedzený v pohybe. Tvrdenia svedkov logicky nadväzujú na tvrdenia obvineného, že v čase, kedy malo dôjsť k žalovanému skutku, sa na inkriminovanom mieste nenachádzal. Naopak, tvrdenia poškodeného uvádzané v trestnom oznámení boli jednoznačne vyvrátené, naviac sám poškodený opakovane odmietol vypovedať s tým, že vypovedať nechce.

Je namieste otázka, či prokurátor očakáva zmenu výpovedí svedkov v priebehu hlavného pojednávania, ktorého sa podaním obžaloby domáha, a táto zmena by potom mala význam pre iné rozhodnutie súdu. Takéto očakávanie by ale vyvolávalo pochybnosti o kvalite úkonov vykonaných v rámci prípravného konania, za ktorú nesie zodpovednosť prokurátor, tak ako mu to vyplýva z ustanovenia § 230 Tr. por. Postup podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por. je obligatórnym postupom a súd po zistení zákonných dôvodov pre tento postup nemá možnosť rozhodnúť sa, či takto postupovať bude, alebo vo veci nariadi hlavné pojednávanie. Preskúmanie obžaloby podľa § 241 ods. 1 Tr. por. predpokladá taký rozsah a kvalitu oboznámenia sa s obžalobou a celým spisovým materiálom, ktorý umožní niektoré z rozhodnutí podľa písmena a) až k). Z vyššie uvedených dôvodov, nakoľko súd má jednoznačne preukázané, že skutok popísaný v obžalobe prokurátorky Okresnej prokuratúry v Čadci sa nestal, postupom podľa ust. § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por., z dôvodu podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. por. trestné stíhanie obvineného R. Z. zastavil, pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.“

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť prokurátor. V sťažnosti po opise výpovedí obvineného a svedkov z prípravného konania uviedol: „Mám za to, že s rozhodnutím súdu nemožno súhlasiť. Zo skutočností zistených v priebehu konania tiež vyplýva, že medzi poškodeným U. A. a rodinou

obvineného R. Z. existujú zrejme spory týkajúce sa nevysporiadaných pozemkov. Mám za to, že v prípravnom konaní boli produkované dôkazy, ktoré odôvodňovali podanie obžaloby, nakoľko výsledky skráteného vyšetrovania dostatočne odôvodňovali postavenie obvineného pred súd. Navrhujem, aby krajský súd zrušil uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.“

K sťažnosti prokurátora sa vyjadril obvinený R. Z. tak, že so sťažnosťou nesúhlasí a trvá na tom, že skutok, ako je popísaný, sa vôbec nestal.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť napadnutého uznesenia, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadnúc pritom i na prípadné chyby, ktoré neboli sťažnosťou vytýkané, a tak zistil, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Podľa § 234 ods. 1 Tr. por. ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd, prokurátor podá obžalobu príslušnému súdu, pripojí k nej spisy, ich prílohy a dôkazné predmety. O podaní obžaloby upovedomí prokurátor obvineného, jeho obhajcu a poškodeného a ak je obvinený vo väzbe, aj ústav na výkon väzby.

Krajský súd poznamenáva, že v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Náležité zistenie skutkového stavu veci znamená, že orgán činný v trestnom konaní sám určuje mieru dokazovania, ktoré musí v konaní vykonať, aby bola táto požiadavka splnená. Orgán činný v trestnom konaní musí vykonať také dôkazy, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd uzatvára:

Prokurátor nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. len z jediného dôkazu, ktorý bol už v prípravnom konaní úplne a nezvratne vyvrátený inými dôkazmi, pretože takýto stav vyvoláva vážne pochybnosti o náležitom zistení skutkového stavu veci a bez ďalších podporných dôkazov neumožňuje úvahy prokurátora o tom, že obvinený by mal byť dôvodne postavený pred súd.

V prípade, ako je i tento, ak prokurátorovi „zlyhá“ korunný svedok už v prípravnom konaní a ak prokurátor nemá iné usvedčujúce dôkazy, nemôže obvineného obžalovať (rozhodnúť podaním obžaloby), pretože pre takéto rozhodnutie nemá dostatočné podklady, ktoré by nevyvolávali dôvodné pochybnosti o náležitom zistení skutkového stavu veci, a teda nemôže ustáliť, že výsledky vyšetrovania dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd.

V predmetnej veci už z dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní totižto vyplýva, že prokurátor nemá ani jediný usvedčujúci dôkaz, a preto nemôže zaťažovať doposiaľ bezúhonného občana neodôvodneným podávaním obžaloby a súd nemôže pripustiť, aby bol takýto občan bezdôvodne vystavený procedurálnemu súdnemu konaniu.

K sťažnosti prokurátora, ktorý v nej len zosumarizoval vykonané dôkazy bez toho, aby ich náležite analyzoval, môže krajský súd uviesť, že jediným argumentom prokurátora na preukázanie dôvodnosti

jeho obžaloby je to, že „poškodený si zotrval na svojej výpovedi a popísal skutočnosti, ktoré sa mali odohrať 23.7.2012“ a podporne i to, že medzi poškodeným a obvineným „existujú zrejme spory týkajúce sa nevysporiadaných pozemkov“.

Krajský súd konštatuje, že odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu obsahuje logický rozbor dôkazného stavu a jeho presvedčivé vyhodnotenie ako nedostatočného na postavenie obvineného pred súd. Súd prvého stupňa vo svojich úvahách zohľadnil všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v súhrne a dospel k správne záveru, že neboli splnené podmienky na postavenie obvineného pred súd tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 234 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd môže len dodať, že prokurátor v sťažnosti nepredložil žiadne, a to doslova žiadne relevantné argumenty, ktoré by čo i len čiastočne mohli viesť k úvahám o dôvodnosti podanej obžaloby, pričom k samotnému rozhodnutiu okresného súdu dodáva.

Prokurátor svoju obžalobu a jej dôvodnosť odvodzuje z jediného dôkazu, ktorý by mal byť usvedčujúci, a to z výpovede U. A.. Nech krajský súd robí rozbor výpovedí svedka A., najmä však jeho výpovede z 5.3.2014 (č.l. 28-30) zo všetkých uhlov, nemôže za nijakých okolností dospieť k tomu, čo, kde a kedy sa stalo a kto to mal spáchať, pretože menovaný svedok nielenže nedokázal súvisle opísať priebeh deja, ale nebol schopný odpovedať ani na sugestívne otázky vyšetrovateľa, pričom 32-krát v odpovediach použil výrazy „neviem“ alebo „nepamätám si“.

Oproti takejto výpovedi, ktorá má byť podľa prokurátora usvedčujúcou, stoja výpovede obvineného a šiestich svedkov, z ktorých vyplýva, že obvinený v čase činu (podľa obžaloby) nebol na mieste činu.

Takýto dôkazný stav podľa názoru krajského súdu vylučuje oprávnené úvahy o splnení podmienok na podanie obžaloby a dodáva, že v prípade, ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov (napr. odborné vyjadrenie, znalecký posudok, stopy, výpovede svedkov či listinné dôkazy), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený (Jtk 11/09 - uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/97/2009 z 3.9.2009).

S ohľadom na uvedené krajský súd rozhodol tak, že sťažnosť prokurátora zamietol, nakoľko rozhodnutie okresného súdu o zastavení trestného stíhania považuje za správne, zodpovedajúce stavu veci a zákonu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.